

Posudek vedoucího práce

Název práce: Dárce – přijmout či nepřijmout

Autorka: Kateřina Vodičková

Úvodem tohoto posudku musím konstatovat, že práci jsem vedl minimálně. Studentka projekt konzultovala až týden před první realizací, která se uskutečnila poměrně těsně před termínem odevzdání práce – tedy ani na konzultaci textu nebyl čas. Považuji tedy práci za samostatné dílo autorky s minimem svých vstupů. V tomto kontextu lze konstatovat, že sám projekt je velmi zajímavou ukázkou práce s předlohou, která je pro proces vedený metodami dramatické výchovy velmi náročná (viz dále), text samotný by však potřeboval delší čas na korektury.

K samotnému projektu:

Projekt je vystavěn velmi zajímavě, přehledně. I přes náročnost námětu a tématu jsou účastníci vedeni bezpečně, pronikají do témat, studentka vytváří dostatek prostoru pro tvorbu hráčů a jejich hledání a objevování, i pro reflexi a hledání kontextů. Studentka nabízí hráčům dobře a logicky propracovanou strukturu a množství zajímavých metod práce.

Největším úskalím projektu tak není samotná stavba a nabídnuté metody, ale zvolená předloha. Její náročnost je zřejmá – pracuje se společenským konstruktem, modelem, který je obtížně převoditelný do reálné hry. Je obtížné nastolit tento svět jako fikčně reálný, mnohé ze skutečností jsou často v rovině abstrakcí či zámlk (svět Jinam, postavy Dárce, vůdců, paměť společenství, jaké místo mají v tomto světě základní lidské vztahy, jako je láska, přátelství apod.). Co je dostatečné pro text, nemusí tak být dostatečné pro dramatickou hru. Největší obtíže (účastníky často zmiňované) nastávají zejména při hře v roli, neboť text se nezakládá jen na konstrukt světa, ale i postav – pro hráče jsou tak obtížně hratelné, mnozí se vnitřně rolové hře brání. Procesem „zlidštění“ prochází jen postava Jonase – v případě rozhodování o odchodu z tohoto společenství tak není vytvořena silná protiváha – pro Jonase není v podstatě jediný důvod, proč ve společenství, kde je jediným lidsky cítícím (s výjimkou Dárce?), zůstat. Projekt je tak nikoli cestou k závěrečnému rozhodování (to je spíše příběhovou tečkou), jako spíše cestou odhalování střetu lidskosti, svobodného uvažování a vědění s nesvobodou, manipulací, zcizením, prázdňem ... A míst pro uvědomění si takovýchto střetů poskytuje autorka skupině dostatek.

K práci:

Práce je psána přehledně, strukturovaně. Velkým úskalím jsou však stylistické neobratnosti a špatná korektura. Je zřejmé, že bylo psaní práce poznamenáno časovým tlakem. I v závěrech se autorka často zaměřuje na jednotlivosti (např. podobnost projevů rodičů a dětí), projekt by zasloužil zevrubnější analýzu, zejména ve vztahu k předloze a látce, s níž autorka pracuje. Proto pro obhajobu navrhuji téma:

Možná úskalí literatury fantasy (případně podobných výrazně společensko-politicky zaměřených titulů této literatury) pro dramatickou výchovu. Vzhledem k náročnosti takto obecně nastoleného

tématu doporučuji vycházet v rozpravě buď přímo z titulu, s nímž autorka pracovala v projektu, nebo jiné konkrétní knihy s podobným zaměřením.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C.

16.6. 2018 Radek Marušák